

Kommission kommer til at virke, og hvilke Frugter der til sin Tid kan komme ud af dens Arbejde derpaa, derom kan man i det højeste kun have mere eller mindre store og gode Duffer. Noget virkelig Videns derom kan man ikke have. Jeg skal dernæst gaa over til at omtale det Ændringsforslag, der er stillet til § 1 af Mindretallet. Da Lovforslaget blev indbragt her i Tinget, var Sammensætningen af Kommissionen, som ærede Medlemmer ville huse, foreslaaet saaledes, at hvert af Rigsdagens Ting valgte 5 Medlemmer og Regeringen 5. I denne Sammensætning laa det Princip, at hver af de 3 Partier skulde vælge lige mange. Regeringen skulde staa sideordnet med hvert af Tingene ved Valget til denne Kommission. Ved første Behandling rejste den daværende Indenrigsminister, den nuværende Minister for offentlige Arbejder, sig og sagde, at det, han havde mod Sammensætningen, var, at der var for faa for Ministeren at vælge, han kunde ønske, at Ministeren fik Lov til at vælge endnu et Par Medlemmer foruden Formanden; jeg anfører hans Ord efter Rigsdagstidenden: „et Par Medlemmer, der vare fortrolige med Landboret, med Ministeriets Praksis og Bestemmelser“. Saaledes udtalte den ærede Minister sig ved første Behandling. Under Arbejdet i Udvalget har jeg for mit Bedkommende stillet mig paa det Standpunkt saa vidt muligt at fastholde Sammensætningen af Kommissionen, som det oprindelige Lovforslag havde den, men jeg har erkendt, at der kunde være nogen Grund til at imødekomme de Bemærkninger, der vare faldne fra den ærede Minister ved første Behandling. Derfor var jeg villig til at gaa noget videre i Retning af at forøge Kommissionsmedlemmernes Antal, og kan derfor ogsaa gaa til Tallet 7, saaledes at hvert af Rigsdagens Ting vælger 7 og Regeringen 7, thi derved kunde Ministeren faa Ret til for sit eget Bedkommende at vælge sine Folk, uden at det Tal, som oprindelig var tænkt særlig at skulle repræsentere Landbruget, indskrænktes. Under Udvalgets Forhandling — jeg skal i øvrigt ikke komme videre ind paa, hvad der blev forhandlet i Udvalget; jeg betragter det ikke som rigtig god Stil at referere, hvad der foregaar — men under Udvalgsbehandlingen syntes det, som om man kunde ønske om en fælles Indstilling, naar man gik lidt videre og lod Ministeren vælge 9 Medlemmer. Endstønt man derved kom bort fra den lige Sammensætning med lige mange Medlemmer fra hver af de 3 vælgende Partier, gik vi dog, for at opnaa en saadan fælles Ind-

stilling, ind paa det, og det er Grunden til, at vi møde her med et Forslag om 23 Medlemmer.

Vort Forslag gaar da fort og godt ud paa, at Folketinget vælger 7 Medlemmer efter Forholdsvalgmaaden, Landstinget 7 Medlemmer efter Forholdsvalgmaaden og Regeringen 9 Medlemmer, saaledes som det staaar nærmere beskrevet i Ændringsforslaget. Jeg skal i øvrigt ikke videre omtale Forslaget, da det jo ligger klart for alle ærede Medlemmer her i Salen.

Men det Forslag, som Flertallet nu indstiller, og som er anbefalet af den ærede Ordfører, kan jeg ikke anbefale til Vedtagelse her i Tinget; thi det tyktes mig at gaa alt for vidt i Indrømmelser til Regeringen. Det indrømmer Regeringen Ret til at vælge ikke mindre end 12 Medlemmer, og Forslagets oprindelige Grundtanke om, at Tingene hver for sig skulde vælge lige saa mange Medlemmer som Regeringen, er derved ganske brudt. Desuden helder jeg ogsaa noget til den Ansættelse, som i Betænkningen er fremsat af det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard), at med den Sammensætning, som her foreslaas, aabnes Døren paa vid Gab for Bureaukratismen i Kommissionen. Disse Betragtninger føre mig til ikke alene sammen med Mindretallet at fastholde vort Ændringsforslag og meget anbefale det til det høje Ting, men tillige til at opfordre det høje Ting til, hvis vort Forslag ikke skulde blive vedtaget, da at stemme imod Flertallets Forslag; thi den Sammensætning, Flertallet vil give Kommissionen, betragter jeg som endnu daarligere end den, det oprindelige Lovforslag havde, nemlig 5—5—5.

Der er en Forskel ved den Sammensætning, Mindretallet her har foreslaaet, som jeg endnu ikke har nævnt, og det er den, at naar man tager 7 af hvert Ting, kunne efter min Betragtning samtlige Partier, som nu findes paa Rigsdagen, lettere blive repræsenterede i Kommissionen. Det tror jeg ogsaa er en Fordel. Thi naar man nedsætter en saadan Kommission, er det i alles Interesse, at alle Partier blive repræsenterede. Der har fra flere Sider — og saa vidt jeg lagde Mærke til, fremhævede den ærede Ordfører det ogsaa i sit Foredrag — været lagt stærk Vægt paa, at man fik saa mange som muligt ind i denne Kommission fra Foreninger ude i Landet, at man fik Landbruget meget stærkt repræsenteret i Kommissionen efter Indstilling fra Foreninger ude i Landet. Derpaa har jeg for mit Bedkommende ikke lagt saa særlig stærk Vægt. Det synes ogsaa, at der her i Tinget fra flere Medlemmers Side,